

ՔԱՐՈՉ ԽՈՄԱԿԱՆ

Տ. ՄԱՂԱՔԻԱ ԱԲԵՂԱ ԱՄԻՐՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ ԱՄԱՆՈՐԻ ԱՌԻԹՈՎ ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(1 հունվարի 2009 թ.)

«Տիկն անց, եւ արդ նոր եղեւ ամենայն»

(Բ Կորնթ. Ե 17-18)

Սիրելի՛ հավաքացյալ բույրեր և եղբայրներ, այսպիսի խոսքերով է Պողոս առաքյալն այսօր՝ Նոր Տարվա սեմին, մեզ ամենքիս կյանքի նորոգման պատգամ հղում, ասելով՝ «Տիկն անցավ, և հիմա ամեն ինչ նոր եղավ»:

Մի նոր փարի է բացվում մեր առջև, որը պարտասրվում է իր գալիք օրերով մեզ նոր կյանք առաջնորդել, որն իր խորհրդով պիտի արժևորի մեր կյանքի ամեն մի վայրկյանը: Եվ ահա այսօր՝ հնի ու նորի անցման շրջանին, յուրաքանչյուրս իբրև Աստուծո արարչագործության գարդ ու պսակ, հին փարին թողնում ենք փարիների հավիտենականության մեջ:

Ժամանակը կանգ առնել չի կարող ու անընդհար, առանց դադարումի ընթանում է՝ պարճառ դառնալով այն իրողության, որ հին փարին սահում և անհեղանում է ու միայն կատարված գործերն ու ձեռքբերումներն են մնում, իսկ նոր փարին անակնկալ գալիս ու թափում է մեր դռները՝ նոր կյանքի, նոր ձեռքբերումների, նոր գործերի ու բարի խղճերի հրավեր փալիս:

Սիրելիներ, վեհ ու նվիրական այս կյանքը, որն Աստուծո ամենաթանկ պարգևն է ամենքիս, ժամանակի մեջ որոշ կայաններ ունի, որտեղ մի պահ կանգ ենք առնում՝ խորհրդածելու, անցնող փարին գնահատելու և փորձություններից խրափելու և դասեր առնելու:

Նոր Տարին լավագույն պահն է անցնող փարվա թերացումներն ու բացթողումները շրկելու և անցնող փարվա փորձառությամբ գորացած՝ ձեռք բերած հաջողությունները զարգացնելու և այն ավելի արժևորելու համար:

Կարծում եմ՝ դժվար կգտնվի այնպիսի անձ, որը կկարողանա ասել, թե իրեն առանց խոչընդոտների կյանքի դյուրասահ ճանապարհ է բաժին ընկել: Նոր փարվա առաջին այս օրը նոր հույսեր ու նոր փառքներ է փալիս մեզ՝ մեր կյանքի բոլոր երազներն ի կատար ածելու, քաջությամբ դիմակայելու կյանքի բոլոր դժվարություններին ու փորձություններին:

Անսխալ կույս, սիրելի՛ հավաքացյալներ, մարդու կողմից կյանքի զարգացումը բնական և հարարն ընթացք ունի, քանի որ երբ Աստված արարեց փիեզերքը, միայն դրանով չսահմանափակվեց ու չդադարեց մարդկանց մեջ գոյություն ունենալուց, այլ մշտամնա գործում և բնակվում է մեր մեջ:

Աստուծո կողմից շնորհված այս կյանքում մենք նույնպես մեր կյանքի ընթացքին պիտի ձգտենք միշտ և հարարն զարգացում և հաջողություն արձանագրել՝ ցածրից դեպի բարձրը, խոնարհից դեպի վսեմը, լավից դեպի լավագույնը: Նախառակ դեպքում ապրել ու զարգացում չապահովել, եղած հաջողություններն ու ձեռքբերումները չկրկնապարկել նշանակում է խանգարել այն ներդաշնակությունը, որ կա, գոյություն ունի փիեզերքի ու բնության,

Աստուծո և մարդու միջև:

Միբելիներ, նոր փարվա օրը գվարճանքի և ուրախության փուն չէ միայն, այլ սրբազան և նվիրական մի վայրկյան, երբ մենք հոգով ու մարմով գորացած բաժանվում ենք հին՝ անցնող փարուց և նոր՝ եկող փարին գրկաբաց ընդունում: Տարվա առաջին այս օրը մեզ ամենքիս համար հաշվեպովության օր է՝ Աստուծո և մեր խղճի առաջ: Յուրաքանչյուրս մեր կապարած ու չկապարած գործերի համար պարտավոր ենք հաշիվ ներկայացնել, թե՛ որքանով կարողացանք հին փարին արժևորել, թե՛ ինչ կարողացանք ձեռք բերել անցյալում, որը մնայուն ու փրկական է, այլ ոչ թե ժամանակավոր և անցավոր, ինչպես հին փարին էր:

Ամենքս պարտավոր ենք ներթափանցել այդ անցյալի մեջ, որոնել և գտնել մեր կյանքի, մեր կապարած գործերի դրական կողմերը ու նաև միաժամանակ վեր հանել բացասականն ու թերին՝ այս նոր փարում ուղղելու և շրկելու համար: Եվ այն ամենն, ինչ կարողացանք անել կամ չանել, մեզ համար այլևս անդառնալի մի իրողություն կդառնա: Եվ միայն այն ժամ մենք կարող ենք հոգու բերկրանք և անսահման ուրախություն ունենալ, երբ մեր հոգու հաշվեմարտիկները լի են արձանագրված հաջողություններով, երբ անցավոր ժամանակի մեջ այնքան բարիք ենք ամբարել, որ մեր ազգի, մեր ժողովրդի ու մեր Առաքելական Մայր Եկեղեցու համար փրկական և հարանորոգ նշանակություն ունեն:

Իսկ թե որոնք են փրկականն ու մնայունը, որն անցնող ժամանակի մեջ կարելի է ձեռք բերել, երևում է մեր Փրկչի հեփեփալ խոսքերից. «Եվ քանի դեռ ցերեկ է, ես պետք է կապարեմ գործերը Նրա, Ով Ինձ ուղարկեց, գիշեր կգա և ոչ ոք չի կարող գործել» (Նովի. Թ. 4-5): Այո՛, ժամանակի հավերժասլաց ճանապարհն ավելի խմաստավորելու համար կարևոր նախապայման է բարի գործեր կատարելը, քանզի ժամանակն անցնում է արագ, երկիր մոլորակը կապարում է իր ընթացքը փիեզերքի շուրջ, ու մեզ մնում է միայն կապարել բարի և առաքինի գործեր, քանզի. «Մինչդեռ ցերեկ է, գիշեր կգա, և ոչ ոք չի կարող գործել»:

Միբելի՛ հավաքացյալներ, կյանքի կենսաընթացությունը ժամանակավոր է, իսկ փրկության շրջանը՝ շար կարճ: Իմաստուն և խելացի է այն մարդը, ով ժամանակավորից փորձում է հավիթենականը շահել, չբավարարվել ունեցած հաջողություններով, այլ ավելիին ձգտել, իր կյանքի ընթացքին հասնել միայն այն ամենին, ինչ որ մնայուն և հավիթենական է:

Ուստի հարկավոր է, որ զգաստանանք և խրափենք անցյալի փորձառություններից, որովհետև Նոր փարին մեր առջև նորանոր հաջողությունների դռներ է բացում, մի նոր առիթ և հրավեր է մեզ, որ նայենք մեր ներքին աշխարհին, այնպեղ գտնենք Աստուծո պարկերով ու նմանությամբ սրբեղծված մարդու անաղարպ պարկերը, ապա զգեստավորվենք նրանով, քանզի Աստված խոստացավ հավաքով լցված, հույսով ապրող և սիրով գործող մարդուն դարձնել Իր արքայության ժառանգորդը:

Վեհափա՛ն Տեր, այս պահին թարգմանը դառնալով Մայր Աթոռի ողջ միաբանության և հավաքացյալ մեր ժողովրդի, մեկ անգամ ես գալիս ենք շնորհավորելու Ձերդ Սրբության Ամանորը և գալիք Սուրբ Ծնունդը: Աղոթք ենք վերառաքում առ բարին Աստված, որ 2009 թվականը, մեր երկնային Տիրոջ օրհնությամբ, լինի բարի խղճերի և ցանկությունների իրականացման փարի: Թող որ Ձերդ Սրբության հոգում ու սրբում ծրարված բոլոր նվիրական փեսիքները դառնան իրականություն, ու միայն այդ ժամ, ուրախ սրբով, անհոգ կյանքով

մեկ մեկու դիմելով կասենք. «Շնորհավոր Ամանոր և Սուրբ Ծնունդ»:

Շնորհք, սէր և խաղաղություն եղիցին ընդ ձեզ և ընդ ամենեւեանս. Ամէն: